

Dukkeudstilling på KNK, Grønlands Landsmuseum

Tekst og fotos: Keld Hansen

På Landsmuseet i Nuuk har en gennemgang og nyregistrering af museets dukker og modeller af huse, telte og både resulteret i en særudstilling, som vises i februar og marts måned 1985. Man håber på, at udstillingen også vil have mange voksnes interesse, men den er

først og fremmest lavet for børn. Alle montrer er placeret så lavt, at selv de mindste kan se alt, og KNK's museums-pædagog vil hver dag være til stede i udstillingen for at hjælpe og lege med børnene. Og der er sendt informationsmateriale ud til byens børneinstitutioner og

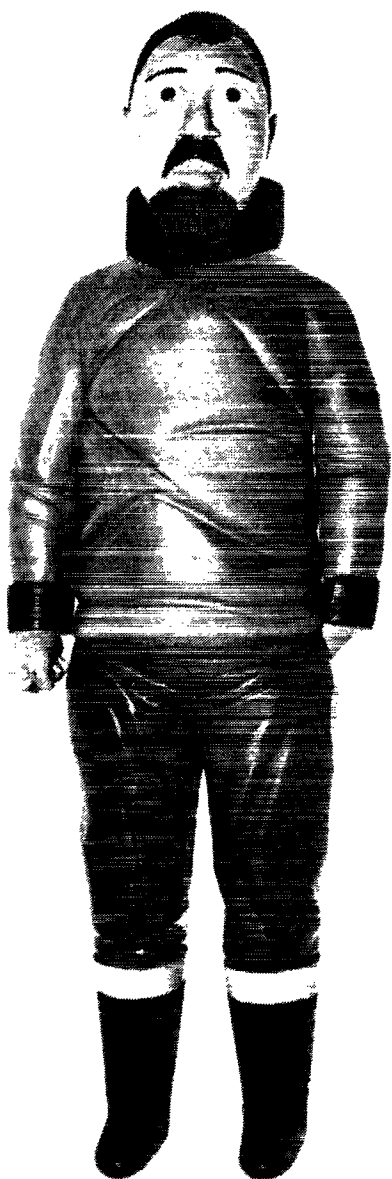
dagplejemødre. Udstillingen er også helt uden tekster, for at de små »ikke-læsere« ikke skal føle, at de går glip af noget. Alt skal således opleves visuelt, men de voksne besøgende kan dog forhåbentlig få de oplysninger de ønsker i udstillingens lille katalog.

Som introduktion til dukkeudstillingen vises nogle eksempler på små trædukker, typiske for Thule-kulturens menneskefremstilling, alle uden arme, med flade ansigter og tydelig forskel på kvinder og mænd. Den største af disse er et gravfund fra Uunartoq i Qaqortoq kommune. Og gætter man på, at denne dukke skal forestille den afdøde, må ved-

kommende have været pukkelrygget og have haft en ualmindelig stor næse, mens det manglende ben synes at være brækket af dukken.

Langt de fleste af de udstillede dukker er dog fra nyere tid. Således stammer mange, såvel dukker som modeller af de forskellige bådtyper, fra foreningen Grønlandsk Folkekunst, der især i 1960'erne indsamlede en lang række ting fra hele Grønland. Disse dukker har der således aldrig været leget med, men de viser, hvor dygtige mange grønlandske kvinder er til at gengive dragternes mange små detaljer.

Sammenligner man de mange udstil-

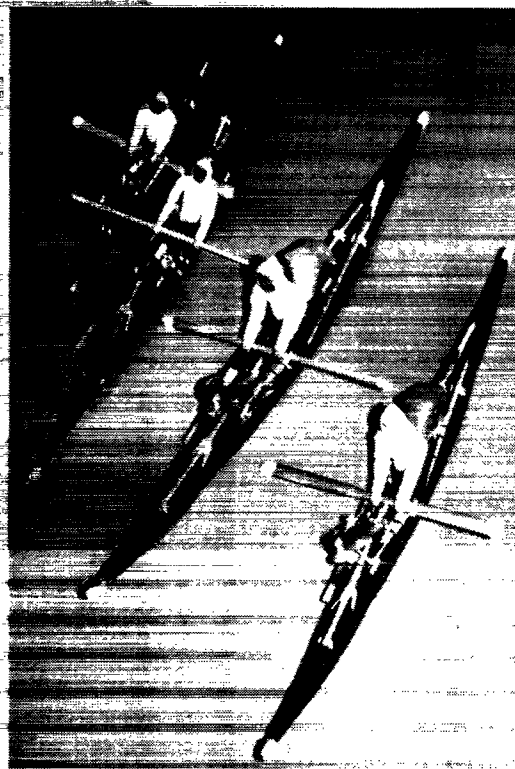
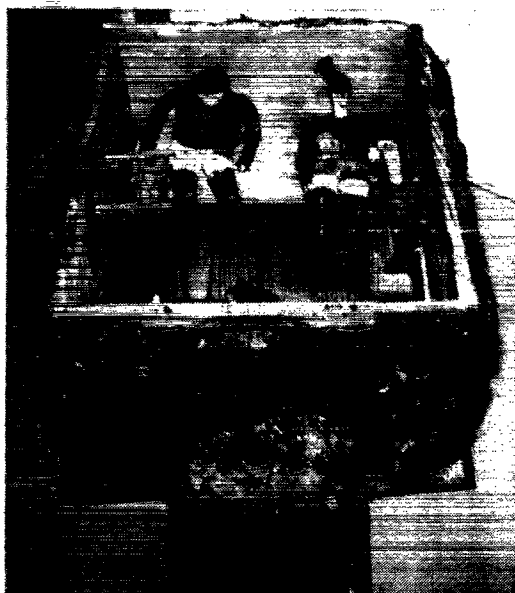
lede kajak- og umiaq-modeller i udstillingen, er det slående, at de østgrønlandske er mest velproportionerede indtil de mindste detaljer, og selv ansigterne på

de små dukker i bådene er så omhyggeligt udført i træ, at man fristes til at tro, at der er tale om portrætter af roerskerne.

Fra 1972 findes en sejldugsjolle-model udført af Apollo Tobiassen fra Kangeq, der netop i 1940'erne sammen med Aron Nielsen i Kangeq konstruerede og eksperimenterede med de første sejldugsjoller, en bådtype som idag er meget populær til fiskeri og havjagt mange steder på kysten.

Foruden modeller af skindtelte og tørvemurshuse udstilles modeller af de gamle kirker i Nuuk, Nanortalik og Qaqortoq. Modellen af kirken i Nuuk, som er 115 cm lang, har Landsmuseet netop fået fra KGH, efter at den i mange år har stået på et loft i KGH's lagre i Strandgade i København.

Endelig vises samtidig Landsmuseets samling af malede træskulpturer udført af Johannes Kreutzmann i Kangaamiut i 1920'erne og 30'erne.

Desværre mangler oplysninger på mange dukker og modeller, men fra museets side håber man at få rådet bod på dette med hjælp fra publikum, som finder vej til udstillingen.